

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

بدین بوم ویر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Literal - Cultural

ادبی - فرهنگی

نعمت الله مختارزاده
شهر اسن آلمان اول می ۲۰۰۸

اهل یک کشور

خوده در عشق تو دیوانه ، وُکَم که وُنَکَم	یاری همراهی تو جانانه ، وُکَم که وُنَکَم
دری و پینتوسره ، گانه ، وُکَم که وُنَکَم	خومره دیرخوند لری ، شیر و شکر ، دلبرمن
سروشب تا به سحر شانه ، وُکَم که وُنَکَم	زلف شبرنگ و گر هگیر و پریشان شده را
خوده همراهی تو همخانه ، وُکَم که وُنَکَم	دِلِم هرگز نموشه ، از تو دمی دور بُرُم
گردن و پایشیره زولانه ، وُکَم که وُنَکَم	هرکه بد بنگریتَه ، اُقرشی ره بُور مُوکونوم
صمنا ، رقصک مستانه ، وُکَم که وُنَکَم	توت وتلخان زده ، با قرسک پنچشیر ، اتن
ترک حرف و گپ بیگانه ، وُکَم که وُنَکَم	تو که پشتونی و من تاجک ، عیش بکجاست
اهل یک کشور و یک خانه ، وُکَم که وُنَکَم	ازبک و تاجک و پشتون و هزاره و بلوچ
مِی کَنو یانه کَنو خوانه ، وُکَم که وُنَکَم	قَلَمَن یا قَلَمِیَمَن ، بَکُنم یا نَکُنم
ترک جنگ و جدل لانه ، وُکَم که وُنَکَم	ما که ماس و پس و گوار و براسیم ، به هم
بلبل و گل ، شمع و پروانه ، وُکَم که وُنَکَم	مسلم و گبر و بهایی و ، مسیحی و یهود
انقلابات جسورانه ، وُکَم که وُنَکَم	وحدت ملی ما ، در گرو زاغ و زغن
فکر آبادی ویرانه ، وُکَم که وُنَکَم	همه افغان و زیک کشور و ملک و ، وطنیم
نخل خشکیده ره پُر پانه ، وُکَم که وُنَکَم	ای وطندار ! بیا همتی باهم قَلِمَز
ترک این قصه و افسانه ، وُکَم که وُنَکَم	دستی بر دامن چرکین ، سیاست نزنید
دامنی ، پُر دُر و دُر دانه ، وُکَم که وُنَکَم	چمن خاطره ها خشک و ، من از گوهر اشک
گد و ود ، داخل پیمانه ، وُکَم که وُنَکَم	« نعمتا » شیر و شکر بود ، ولی شهد و شراب

پنجشیری	هزاره گی	پشتو	دری
(قَلَمَن يَا قَلَمِيمَن = بکنم یا نکم)	(قَلَمَز = بکنیم)	ازبکی	
(براس = برادر) ، (گوار = خواهر) ، (پس = پدر) ، (ماس = مادر)	بلوچی		
	(مَي کَنُو یا نَه کَنُو = بکنم یا نکم)		